දෙවියන්වහන්සේ හඳුනා ගන්නා මාර්ගය

දෙවියන්වහන්සේ

පටන්ගැන්මේදී දෙවියන්වහන්සේ අහසත් පොළො වත් මැවූ සේක.

දෙවියන්වහන්සේ නමැති කෙනෙක් සිටින බව මා දුනගන්නේ කෙසේද? දෙවියන් වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන සමහර මනුෂායෝ සිටිති. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස නොකිරීම නිසා පැන නගින ගැටඑ, උන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමෙන් ඇති විය හැකි ගැටළුවලට වඩා බර-පතලයි. ජීවනයක් නැති දුවායයන් තුළින් ජීවනය නිපදවූ බව විශ්වාස කිරීම ඉතා අපහසුයි. උදහරණ යක් වශයෙන් නැවක් ගැන සිතන්න. යම කෙනෙක් ඔබට ඒ නැව ගැන මෙසේ කථා කරන බව සිතන්න: ''බොහෝ දෙනා සිතුන්නේ මේ නැව මනුෂායා විසින් සාදු ඇති බවයි. නමුත් එසේ නොවේ. යකඩ පොළොවෙන් මතු වී, ඉබේටම එක්කහු වී, කුමයෙන් මේ නැමව් හැඩයට සැදුණේය. ඒ පිළිවෙලටම එහි යන්තු සෑදී, ඒවා නියම තැන්වල

සවි වීය.'' ඔබ සිතන්ගන් මේ තැනැත්තා පිස්-**ලසකු කියාය. මක්නිසාද අප දන්නවා මේ නැව** මනුෂායන් විසින් සාදු ඇති බව. එසේම මේ ලෝකය දෙස බලන විට එය ඉබේට ම සෑදුණු බව පිළිගැනීම ඉතා අමාරුය. එය යම් කෙනෙක් සැදු බව අපට පෙනේ. අප ඒ තැනැත්තාට කියන්නේ ''දෙවියන්වහන්සේ'' කියාය. එහෙත් බොහෝ **ඉදතා කියන්නේ** ස්වහාවධර්මය ගැන මිස දෙවියන් වහන්සේ ගැන නොදන්නා බවයි. මනුෂාායන් දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කරතත් නැතත් උත්වහන්සේ වැඩසිටින සේක. බොහෝ දෙනා දෙවි-යත්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන්නේ උන් වහන්මස් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම දුෂ්කර කාරණ යක් වන නිසා නොවේ. නැත. ඔවුන් එසේ විශ්වාස නොකරන්නේ දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කලළාත් උන්වහන්සේට අපගේ ජීවිතය ගැන ගණන් දිය යුතු බව පිළිගත යුතු නිසාය. ඔවුන් ''මට දෙවියන්වහන්සේ ගැන විශ්වාස කරන්ට නොහැක'' කියා කටින් කිව්වත්, ඔවුන් සත<u>ා</u> යෙන්ම තමන් තුළ කියන්නේ ''මට දෙවියන් වහන්සේ ගැන විශ්වාස කරන්ට ඕනෑකමක් නැත'' කියාය.

අඥාණයා, ''දෙවි කෙනෙක් නැතැ''යි සිතින් කීය. ඔවුහු දුශ්චරිතයෙහි සිටිති. ඔවුහු පිළිකුල් කියා කළෝය. යහපත කරන්නෙක් නැත. මේ ලෝකයේ තිබෙන පොත් අතරින් දෙවියන් වහන්සේ විසින් එළිදරව කර ඇති පොතක් බවට පුකාශ වී ඇති එකම පොත බයිබලයයි. ඒ පොත උන්වහන්සේ ගැනත්, අප උන්වහන්සේව පුද්ගලි-කව දනගන්නා මාර්ගයත් කියා දෙයි. එනිසා මේ පොතෙන් මනුෂායා ගැනත්, පාපය ගැනත්, පාපිෂ්ඨ මනුෂායා විසින් මේ ශුද්ධවූ දෙවියන්වහන්සේ දනගන්නේ කෙසේද කියාත් බලමු.

මනුෂායා

[මනුෂායා යන්නෙන් පුරුෂයා සහ ස්නිය යන දෙදෙනා අදහස් කරනු ලැබේ.]

දෙවියන්වහන්සේ තමාගේ ස්වරූපයට අනුකූලව පුරුෂයා සහ ස්තුීය මැවූ සේක. එසේ කියන්නේ දෙවියන්වහන්සේට අපගේ වැනි ශරීරයක් ඇති බව නොවේ. එසේ කියන්නේ උන්වහන්සේ තමාගේ ශුද්ධ පිරිසිදු ස්වභාවයට ගැළපෙන ලෙස මනුෂායා සැදු බවයි. උන්වහන්සේ මනුෂායාව සැදුවේ පාපය නැතිවයි. මනුෂායා පාපයට වැටුණේ කෙසේද කියා අපි බලමු.

පාපය

ඉදවියන්වහන්සේ මනුෂෳයාගේ හික්මවීම සඳහා වාවස්ථා දුන් සේක. පාපය කියන්නේ ඒ වාාවස්ථා කඩකිරීමටය. ස්වාම්වූ දෙවියන්වහන්සේ මනුෂායාට ආඥා කරමින්, "නුඹට උයනේ සියලු ගස්වලින් කැමති ලෙස කන්ට පුළුවන. එහෙත් යහපත සහ නපුර දනගැනීමේ ගහෙන් කන්ට එපා. මක්නිසාද එයින් කෑ දවසෙහි ඒකාන්තයෙන් නුඹ නසින්නේය"යි කී සේක.

ලදවියන්වහන්සේ මනුෂායාගේ කෑම පිණිස, එල දරණ ගස් මැවූ සේක. නමුත් එක ගහක ගෙඩි කැමට දෙවියන්වහන්සේ මනුෂායාට තහනම කළ සේක. මෙයින් පෙන්වන්නේ දෙවියන්වහන්සේ මනුෂායාට තහනම කළ සේක. මෙයින් පෙන්වන්නේ දෙවියන්වහන්සේ මනුෂායාට යහපත හෝ අයහපත තෝරා ගැනීමට සමපූර්ණ නිදහස දුන් බවයි. ඒ අණට කිකරු වූවොත් මනුෂායාට දෙවියන්වහන්සේ සමහ සහභාගිකමින් ජීවත්වන්නට පුළුවන. එවිට ඔහුට සැප සමපත්වලින් පිරුණු ජීවිතයක් ගත කරන්නට හැක. නමුත් ඔහු අකීකරු වූවොත් ඔහු ආත්මිකව මැරෙන්නේය. මෙහි මරණයය කියන්නේ ජීවිතයේ අවසානය නොවේ. මෙහි මරණය යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ දෙවියන්වහන්සේගෙන් සදකාලයටම වෙන්වීමටයි.

ස්තු වනාහි ඒ ගහ කෑමට හොඳ බවද, එය ඇස්වලට පුිය බවද, නුවණ ලැබීම සඳහා ආශාවිය යුතු ගහක් බවද දක, එහි ගෙඩි ගෙන කෑවාය. ඇ තමා සමහ සිටි තමාගේ පුරුෂයාටත් දුන්නාය. ඔහුද කෑවෙය. එහෙයින් එක් මනුෂායෙකු කරණ කොට ගෙන පාපයත්, පාපය කරණ කොට ගෙන මරණයත් ලෝක යට ඇතුල්වුණාක් මෙන්, සියලු මනුෂායන් පව් කළ බැවින් සියල්ලන් කෙරෙහි මරණයද පැමුණුණේය.

සියල්ලෝම පව් කොට දෙවියන්වහන්සේගේ මහිමයෙන් හීනව සිටිති.

පාපයෙන් මිදීම

අපගේ පව් නිසා අප දෙවියන්වහන්සේගෙන් වෙන් වී, මේ ලෝකයේ ජීවත් වෙනවා පමණක් නොව, අපගේ ශාරීරික මරණයට පසුව අප දෙවි යන්වහන්සේ ඉදිරියේ සිට අපගේ පව් ගැන උන් වහන්සේට ගණන් දිය යුතුයි.

එක වරක් මරණයත්, ඉන්පසු විනිශ්චයත් මනුෂාා යන්ට නියමව තිබේ. අපගේ පව්වලට සමාව දී, දෙවියන්වහන්සේ සමහ නැවතත් සහභාගිකම ඇති කොට, අපව මේ විනිශ්චයෙන් මිදීම පිණිස, දෙවියන්වහන්සේ සිය පුනු යේසුස්වහන්සේ මේ ලෝකයට එවූ සේක. අපගේ පව් නිසා අප විදිය යුතු දඩුවම උන්වහන්සේ අප වෙනුවෙන් වින්ද සේක. එනිසා අපට උන් වහන්සේ තුළින් පමණක් අපගේ පව්වලට සමාව ලබාගන්ට හැක. උන්වහන්සේ මළවුන්ගෙන් නැගිටිසේක. එනිසා උන්වහන්සේගේ ආත්මයට අප තුළට අවුත්, අපව දෙවියන්වහන්සේ සමග එකමුතු කරන්ට හැක.

දෙවියන්වහන්සේ සිය ඒකජාතක පුතුයාණන් දෙන තරම් අපට ජුම කළ සේක. එසේ කළේ උන්වහන්සේ කෙරෙහි අදහාගන්නා අය නිරයේ සදකාලයටම විනාශ නොවී, සදකාල ජීවනය ලබන පිණිසයි.

එහෙත් ඔබගේ පව්වලට සමාව ලබා, දෙවියන් වහන්සේ සමහ එකමුතුවීම පිණිස ඔබ පහත සඳහන් දේවල් කළ යුතුයි.

- ඔබ, ශුද්ධවූ දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරියේ පව්කාර-යෙකු බව පිළිගත යුතුයි.
- 2. ඔබ, යේසුස්වහන්සේ ඔබ වෙනුවෙන්, ඔබගේ පව් නිසා ඔබ විදිය යුතු දඬුවම තමාම චින්ද බව විශ්වාස කළ යුතුයි.

- 3. ඔබ, ඔබගේ පව ගැන අවංක ලෙස පසුතැවිලි විය යුතුයි.
- 4. ඔබ යේසුස්වහන්සේට ඔබගේ ජීවිතයේ පාලනය භාර දිය යුතුයි.
- 5. ඉන්පසුව, උන්වහන්සේගෙන් ඔබගේ පච්චලට සමාව ඉල්ලා, උන්වහන්සේට ඔබගේ හෘදය සහ ජීවිතය තුළට එන මෙන් ආරාධනා කළ යුතුයි.

ලේසුස් කිස්තුස් ස්වාමීන්වහන්සේ ඔබට මෙසේ කියන සේක:

බලන්න, මම ඔබගේ දෙරට (හෘදයට) තට්ටු කරමි. ඔබ මගේ කට හඩ අසා දෙර ඇරියොත් මම ඇතුළට එන්නෙමි.

පාපයෙන් වෙහෙස වන්නාවූ, බර උසුලන්නාවූ සියල්ලෙනි, මා වෙතට එන්න. මම ඔබට සහනය දෙමි. මගේ වියගහ නුඹලා පිටට ගෙන, මාගෙන් ඉගෙනගනිල්ලා.

ඔබටත්, ඔබගේ සම්පූර්ණ ජීවිතය යේසුස් වහත්සේට පාලනය කිරීම පිණිස දී, උත්වහත්සේව ඔබගේ පුද්ගලික ගැළවුම්කාරයා ලෙස ඔබගේ හෘදය සහ ජීවිතය තුළට පිළිගත්ට කැමැත්තක් තිබෙනවා නම් උන්වහත්සේට මෙසේ කථා කරන්න:

ආදරනීය යේසුස්වහන්ස, මම පවිකාරයෙකු බව පිළිගනිමි. ඔබවහන්සේ මගේ පව් නිසා මා විදිය යුතු දඬුවම මා වෙනුවෙන් වින්ද බව මම විශ්වාස කරමි. මම මගේ පව් ගැන අවංක ලෙස පසුතැවිලි වෙමි. ඔබවහන්සේට මගේ ජීවිකයේ සම්පූර්ණ පාලනය දෙමි. මගේ පව්වලට සමාවෙන්න. මගේ හෘදය සහ ජීවිතය තුළට පැමිණ මා තුළ වාසය කරන්න.

ඔබත් ඔබගේ ජීවිතයේ සම්පූර්ණ පාලනය යේසුස් කිස්තුස් ස්වාමීන්වහන්සේට හාර දී, උන්වහන්සේව ඔබගේ පුද්ගලික ගැළවුම්කාරයා ලෙස ඔබගේ හෘදය සහ ජීවිතය තුළට පිළිගත්තා නම් පහත සඳහන් ලිපිනයට ලියන්න.